

Ja som a l'estiu

Romà Casanova, bisbe de Vic

Encara que no ho sembli, ja som a l'estiu. La situació sanitària que estem vivint no ens permet quasi ni saber en quin temps som. Hi ha tantes coses diferents, que ens costa de situar-nos: l'escola dels més petits de casa, les celebracions religioses familiars, els projectes de vacances i, àdhuc, l'oratge que tenim, més semblant a la tardor que no pas a la fi de la primavera o al principi de l'estiu. Tot plegat ens costa, però per les dates del calendari ja som a l'estiu. I els cristians, què hem de fer en aquest estiu tan diferent? Evidentment, viure'l com un temps de gràcia de Déu. Aquest temps ja no tornarà; per això l'hem de viure amb intensitat per a glòria de Déu i per al bé dels germans.

Prudència i vigilància en el tema sanitari, tant per al nostre bé, com per al bé dels altres

Una primera actitud és la de la prudència i vigilància en el tema sanitari, tant per al nostre bé com per al bé dels altres. Prudència, vigilància i seny, combinats amb la necessitat de viure i d'estimar. La vida sempre porta en si mateixa el risc i el servei generós. Haurem de combinar tots aquests elements, i això no és pas una qüestió fàcil. Cadascú ha de trobar la seva mesura i ha de respectar els altres sempre.

Un altre consell és retornar a les celebracions als nostres temples. Durant el temps de confinament s'ha afavorit, amb gran esforç i dedicació, que les celebracions poguessin arribar a les llars, convertint les nostres famílies en Església domèstica, lloc de pregària i de testimoniatge. Això ha estat una cosa molt bona, però hem de vèncer l'engany fàcil de pensar que és més còmode seguir les celebracions des de casa. És clar que les persones que per edat o malaltia no poden anar a la celebració presencial en els temples tenen, en les celebracions pels diferents mitjans de comunicació, una gran eina per a santificar el dia; però res no pot substituir la celebració de la missa amb la comunitat cristiana per als qui poden assistir-hi. Comprenc que, en aquest temps de prudència que se'ns demana, alguns encara no veuen oportú d'anar-hi. Però hem de caminar vers la participació presencial.

La caritat de la visita als familiars més grans i als malalts, en els moments oportuns, ha de formar part de la vida del cristià durant l'estiu. Que la gent gran no estigui sola. I, juntament amb la caritat, també la necessitat de formació. Des de la comissió del Sínode Diocesà s'oferiran materials diversos assequibles a tothom per a aprofundir en els temes sinodals. Fareu bé d'acollir-los i de compartir-los amb altres.

